

РЕШЕНИЕ

№ 74

гр. , 08.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, V СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА в
закрито заседание на осми декември, през две хиляди и двадесета година в
следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова Газибарова

като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Газибарова
Административно наказателно дело № 20201820200249 по описа за 2020
година

при секретаря Стефка Славчева и в присъствието на прокурор, като
разгледа докладваното от съдията АНД № 249 по описа за 2020 година на
РС Елин Пелин, за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е жалба от „НОВОТО 2020” ЕООД, ЕИК.....с управител А. Ф.
Ч.-Х. със седалище и адрес: гр.С., район Т., ул. ”.....”, № .., ет., ап.. против
наказателно постановление № 23-003319/02.09.2020 г. на Директора на
Дирекция „Инспекция по труда”, Софийска област, с което на основание
чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.3 от Кодекса на труда на юридическото лице е
наложена глоба в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева за извършено
нарушение на чл.61, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда. В жалбата се
твърди, че наказателното постановление е неправилно, необосновано и
незаконносъобразно постановено в нарушение на процесуалния и материалния
закон, поради което моли съдът изцяло да го отмени.

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Административнонаказващият орган – Дирекция „Инспекция по труда”
Софийска област редовно призовани, се представляват от пълномощника си

Е. А., който оспорва жалбата и счита, че същата е неоснователна, поради което моли издаденото наказателно постановление да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, тъй като не са налице съществени нарушения на процесуалните правила, ограничили правата на наказаното лице.

Жалбоподателят „НОВОТО 2020“ ЕООД редовно призовани за съдебно заседание не изпращат представител.

РП Елин Пелин редовно призовани не вземат становище по жалбата.

Съдът, като провери законосъобразността на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери за установено следното:

Видно от обжалваното Наказателно постановление № 23-003319/02.09.2020 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, същото е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 23-003319/13.07.2020 г.. С наказателното постановление на жалбоподателя „НОВОТО 2020“ ЕООД, ЕИК на основание чл.416, ал.5 вр. чл.414, ал.1 от Кодекса на труда е наложена глоба в размер на 2000.00 лева за извършено нарушение на чл.61, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда, за това че: „При извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на 08.07.2020 г. на място в обект на контрол заведение за хранене „food bar and cafe“, находящо се в гр.Е., ул. „.....“ .., стопанисван от „.....“ ЕООД, ЕИК и на 13.07.2020 г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище град С., бул. „.....“ № ., ет... за приключване на проверката по документи, е установено, че „.....“ ЕООД, ЕИК в качеството му на работодател, по смисъла на параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда не е уредил отношенията по предоставянето на работна сила със С. Б. С.-П., ЕГН като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор с нея преди постъпването ѝ на работа. Лицето П. е била заварена в обекта на контрол на 08.07.2020 г. в 13,30 ч. да работи като помощник-кухня. В собственоръчно попълнена декларация по време на проверката, С. П. декларира, че работи в „.....“ ЕООД от една седмица, посочва работно място, работно време от 10.00 до 14.00 ч., длъжност помощник кухня, почивни дни – събота и неделя и трудово възнаграждение в размер на 25.00 лева. С. Б. С. П.,

ЕГН.....е отразила, че няма сключен трудов договор. Към момента на приключване на проверката по документи не е представен трудов договор или друг писмен документ, удостоверяващ уреждането на отношенията като трудови. Подадено уведомление за сключен трудов договор между „.....“ ЕООД, ЕИК и С.Б.С.-П., ЕГН Нарушението е извършено на 08.07.2020 г. и е констатирано на 13.07.2020 г.

В хода на съдебното следствие са разпитани свидетелите Г. Ц. Г. и К. Г. К., които твърдят, че проверката в обект „.....“, находящ се в гр.Е., бул.№ .. била извършена с цел установяване спазва ли се трудовото законодателство. При проверката на място проверяващите описали заварените лица, на които били раздадени декларации, които да попълнят собственоръчно и в които да отразят име, работно място, трудово възнаграждение, ЕГН и дали имат сключен трудов договор. Тъй като по време на проверката в обекта не им били предоставени всички необходими документи, била оставена призовка, с която се изисквало представянето на тези документи на по-късен етап в сградата на ДИТ. По този повод на 13.07.2020 г. в сградата на ДИТ се явил лично управителя на дружеството и предоставил изискваните с призовката документи. В хода на проверката било установено, че работодателят „Новото 2020“ ЕООД в качеството на работодател е допуснал до работа лицето С. С. преди да е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови, като не е сключил трудов договор с нея преди постъпването ѝ на работа. Лицето С. било заварено в обекта на 08.07.2020 г. да работи като помощник кухня. Тя собственоръчно попълнила в предоставената ѝ декларация работно време, почивни дни и заплащаното ѝ възнаграждение, както и че няма трудов договор. За констатираното нарушение на работодателя „.....“ ЕООД бил съставен АУАН, за това, че е допуснало лицето С. до работа преди да е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови такива, без да е сключил трудов договор. Съдът кредитира показанията на двете свидетелки като логични, последователни и непротиворечиви.

Гореизложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена и въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства: АУАН № 23-003319 от 13.07.2020 г. по описа на ИАГИТ, пълномощно от А. Ф. Ч.–Х., известие за доставяне, протокол № ПР2019168

от 13.07.2020 г. по описа на ИАГИТ, призовка по чл.42 ал.1 от АПК, справка от информационната система на ИАГИТ, декларация изходяща от С. Б.С. П., фискален бон от 08.07.2020 г. от „.....“ ЕООД, идентификационна карта на „.....“ ЕООД, възражение вх. № 20070875 от 17.07.2020 г. по описа на ИАГИТ, заповед № 3-0024 от 08.01.2019 г. издадена от Изпълнителния директор на ИАГИТ, заповед № 3-0025 от 08.01.201 г. издадена от Изпълнителния директор на ИАГИТ, заповед № 3-0058 от 11.02.2014 г. по описа на ИАГИТ.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН от активнолегитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, като атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено по следните съображения:

При извършената служебна проверка на издаденото наказателно постановление, настоящият състав намери, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при определяне на вида санкция, която трябва да бъде наложена на дружеството-жалбоподател.

Нормата на чл.414, ал.3 от Кодекса на труда гласи, че: Работодател, който наруши разпоредбите на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 или 3 и чл.63, ал.1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение.

Видно от цитираната разпоредба е, че за различните субекти на административното нарушение – юридически и физически лица, е предвидено различно по вид наказание за ангажиране на административно-наказателната им отговорност – имуществена санкция и глоба.

Законодателят прави разграничение между глобата и имуществената санкция като правни институти, доколкото същите са самостоятелно регламентирани и въведени с различни нормативни разпоредби. Имууществената санкция не е сред административните наказания, визирани в

чл.13 от ЗАНН, които се налагат за административни нарушения, за които административно-наказателна отговорност могат да носят само физически, но не и юридически лица.

Имуществената санкция е регламентирана в специална разпоредба в ЗАНН в самостоятелна глава и е отделен правен институт, въведен с разпоредбата на чл.83 от ЗАНН като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица. Съгласно цитираната разпоредба, в предвидените в съответния закон, указ, постановление на МС или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност.

Поради това правилата, приложими към глобите, налагани на физически лица, не следва механично да се прилагат към имуществените санкции, налагани на юридическите лица и едноличните търговци. По отношение на юридическите лица и едноличните търговци налагането на имуществена санкция няма характера на глобата като реализиране на административно наказателна отговорност, която е лична и може да се носи само от физически лица, тъй като за да бъде определено като административно нарушение едно деяние, то трябва да бъде извършено виновно – чл.6 от ЗАНН, а вина могат да формират само физическите лица.

Предвид горното съдът намира за основателни възраженията на дружеството „.....“ ЕООД изложени жалбата, че административно-наказващият орган неправилно е определил вида на санкцията. В случая с налагането на наказанието глоба на юридическото лице е допуснато съществено нарушение на материалния закон, след като в случая се касае за субект който не може да носи подобно по вид наказание.

По аргумент на разпоредбата на чл.6 от ЗАНН и принципа, въведен в административнонаказателния процес за законоустановеност на съставите на административни нарушения и следващите се от тях наказания, е недопустимо лицето, привлечено към административнонаказателна отговорност да не знае какво точно наказание му е наложено - глоба или имуществена санкция. Поради изложеното съдът намира, че въведеното в чл.57, ал.1, т.7, предложение първо от ЗАНН изискване да се посочи вида на

наказанието, е императивно и нарушаването му е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Предвид гореизложеното, съдебният състав приема, че правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице е нарушено поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, представляващо основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-003319/02.09.2020 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____